

Z Ewangelii św. Łukasza

Zdarzyło się, że Jezus, zmierzając do Jeruzalem, przechodził przez pogranicze Samarii i Galilei. Gdy wchodzili do pewnej wsi, wyszło naprzeciw Niego dziesięciu trędowatych. Zatrzymali się z daleka i głośno zawołali: „Jezusie, Mistrzu, ulituj się nad nami!”. Na ten widok rzekł do nich: „Idźcie, pokażcie się kapłanom!”. A gdy szli, zostali oczyszczeni. Wtedy jeden z nich, widząc, że jest uzdrowiony, wrócił, chwając Boga donośnym głosem, padł na twarz u Jego nóg i dziękował Mu. A był to Samarytanin. Jezus zaś rzekł: „Czyż nie dziesięciu zostało oczyszczonych? Gdzie jest dziewięciu? Czy się nie znalazł nikt, kto by wrócił i oddał chwałę Bogu, tylko ten cudzoziemiec?”. Do niego zaś rzekł: „Wstań, idź, twoja wiara cię uzdrowiła”. †

Łk 17, 11-19

Postawa wdzięczności

Chrystus nie gardzi trędowatymi, lecz chce im pomóc, ulżyć ich życiowej biedzie. Więc przywraca im upragnione zdrowie. A wraz ze zdrowiem przywraca godność, nadzieję na lepsze jutro. Przywraca im życie, po raz kolejny okazując ludziom swe niezmiernie miłosierdzie.

My również wielokrotnie doświadczamy takiej miłości w swoim życiu, gdy cierpimy na niejedną chorobę zarówno fizyczną, jak i duchową. Miłosierny Bóg ciągle przebacza i uzdrawia z duchowej niemocy, którą skutkuje grzech, z tego, co oddala od Niego i od drugiego człowieka.

Podany fragment Pisma Świętego w sposób szczególny uczy postawy wdzięczności – za liczne łaski otrzymywane od Wszechmocnego. Nie powinniśmy postępować jak dziesięciu trędowatych z Ewangelii. Nie powinniśmy przyjmować Bożych darów obojętnie, jak gdyby się nam należały. Tylko człowiek pełen wdzięczności może być świadkiem prawdziwej miłości Stwórcy.

Chcemy się uczyć postawy wdzięczności Bogu za okazywane nam miłosierdzie. Chcemy się uczyć również tym miłosierdziem dzielić z drugim człowiekiem, praktykując ofiarną miłość w codziennym życiu.

□ Czy potrafię Panu za wszystko dziękować? □ Czy potrafię miłosierdziem od Boga umiem dzielić?